

doen, die in de cyankaliflesch sterven, en was dood. Dienzelfden dag en den volgenden kon ik dit verschijnsel dikwijls waarnemen. De vliegelijsken lagen bijna zonder uitzondering op mijne werktafel of in de onmiddellijke nabijheid er van. Ik telde 20 à 30 stuks in 2 dagen.

Het schijnt dus, dat formol eene geheel andere uitwerking op insecten, althans op vliegen heeft, dan op den mensch; de prikkelende werking, die de dampen op oog en neus uitoefenen, maken deze vloeistof zeker voor den mensch niet aangenaam. Zeer merkwaardig is het zeker, dat insecten uit twee verschillende orden zulk een noodlottigen smaak in het vocht schijnen te hebben.

A. H. VAN DER WEELE.

Acronycta cuspis Hb.

De heer J. B. Bernink te Denekamp bij Oldenzaal vond bij deze plaats eene rups van *Acronycta cuspis* Hb. en zond mij die ter verificatie toe. Zij gelijkt bijzonder sterk op die van *Acr. psi* L., doch wordt daarvan onderscheiden door de aanwezigheid van eene zwarte, wit gepunte pluim in plaats van de zwarte verhevenheid, terwijl daarvóór een kleiner pluimpje staat.

D. TER HAAR.

Acronycta cuspis Hb.

Zooals velen lezers bekend zal zijn, werd *Acronycta cuspis* Hb. voor het eerst als inlandsch vermeld door den heer M. Caland, die er een opstel over plaatste in het Tijdschrift voor Entomologie, Dl. 39, p. 163, pl. 8, fig. 4; zijn ex. was als rups te Vught gevonden.

Later ving de heer van den Brandt een voorwerp te Venlo (T. v. E. Dl. 40, p. 41 (v.) en 293). Van nog andere in Nederland gevangen exemplaren is geen gewag gemaakt, totdat de hierboven gedane mededeeling van den heer ter Haar daarin verandering brengt. Toch werd, en reeds veel vroeger, nog een vierde voorwerp

in Nederland aangetroffen, doch de vermelding daarvan bleef achterwege, daar de vinder de soort niet herkende. Wijlen de heer Backer, destijds te Oosterbeek wonend, was namelijk zoo gelukkig in Juli 1862 aldaar een exemplaar te vangen. Het bevond zich in zijne thans in mijn bezit zijnde verzameling en was gevoegd bij *Acronycta psi* L.

J. TH. OUDEMANS.

Kannibalisme bij Lepidoptera-larven.

In het vorige nummer der Entomologische Berichten, p. 175—177, werd door Dr. van Rossum en mij het kannibalisme bij rupsen ter sprake gebracht. Naar aanleiding daarvan was Prof. F. Plateau zoo welwillend, mij te schrijven, dat hij in het Tijdschrift «le Naturaliste» 14e année, 2me série, n°. 121, 15 Mars 1892, een opstel over «les Chenilles carnassières» gepubliceerd heeft, waarin al de toen bekende gevallen werden opgesomd van rupsen, die dierlijk voedsel verorberen. Daar genoemd Tijdschrift, voor zoover ik kan nagaan, in Nederland niet aanwezig is en de heer Plateau geene separata meer van het opstel bezat, was hij, op mijn hem gedaan verzoek, toch op de een of andere wijze van den inhoud kennis te mogen nemen, zoo vriendelijk, mij een overzicht daarvan op te maken, dat ik woordelijk laat volgen.

Résumé de l'article sur les Chenilles carnassières.

1°. quelques cas de chenilles ne montrant d'appétits carnassiers qu'en certaines phases de leur existence:

A. Beaucoup de chenilles à peine sorties de l'oeuf mangent la coque dont elles viennent de s'échapper.
Exemple: *Pieris crataegi*.

B. d'Assez nombreuses chenilles changent pour quelques instants de régime après la mue et mangent avec avidité la vieille peau dont elles se sont dépouillées. Exemples: *Dicranura vinula*, *Deilephila euphorbiae*, *Cucullia verbasci* (Lacordaire, Introduction à l'entomologie t. I, p. 125).